

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้การจัดการศึกษาและการบริหารงานด้านวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และเหมาะสมกับการบริหารการจัดการศึกษาในปัจจุบัน และเป็นไปตามกฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ มติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
“สภาวิชาการ”	หมายถึง	สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
“คณบดี”	หมายถึง	คณบดีของคณะที่มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร

ระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน” หมายถึง สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ” หมายถึง คณะกรรมการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในคณะตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

“คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่ทำหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การติดตามประเมินผลหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

“ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง ประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในคณะที่มีการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายถึง บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในงานบัณฑิตศึกษาตามหลักเกณฑ์ของข้อบังคับนี้ โดยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับศาสตร์ในสาขาวิชานั้น ๆ และมีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอน อาจเป็นบุคลากรประจำในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยหรือบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ในงานบัณฑิตศึกษาตามเกณฑ์ข้อบังคับนี้และต้องได้รับการแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบ

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยสายวิชาการที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบหรืออนุมัติ มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

“คุณวุฒิที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร” หมายถึง คุณวุฒิที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสาขาวิชา หากสาขาวิชาใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานสาขาวิชา หรือประกาศมาตรฐานสาขาวิชาไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ ให้หมายถึงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพของหลักสูตร หรือคุณวุฒิอื่นแต่มีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นที่ประจักษ์ที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาวิชานั้นบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยการพิจารณาคุณวุฒิที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัย

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร ในกรณีนี้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้ไม่เกิน ๒ คน

สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน สามารถใช้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

“อาจารย์พิเศษ” หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัยเพื่อให้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาประจำหมู่เรียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“นักวิจัยประจำ” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งนักวิจัยในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่ค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“การตกลงร่วมผลิต” หมายถึง การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและองค์กรภายนอกนั้น ๆ

“องค์กรภายนอก” หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เท่านั้น

หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัย โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมมือผลิตบัณฑิตของบริษัทดังกล่าว และต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยภาคปกติและภาคพิเศษ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่บริหารหลักสูตร การเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตร ติดตามประเมินผลหลักสูตร และการประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้มีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะทำหน้าที่ควบคุมการศึกษา รักษามาตรฐานทางวิชาการ และพิจารณาเสนอผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากคณะและสาขาวิชาที่เปิดให้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเสนอขออนุมัติผลการศึกษาต่อสภาวิชาการและเสนอขออนุมัติการให้ปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การจัดการและการบริหารงานบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะแต่งตั้งโดยอธิการบดี ประกอบไปด้วย

(๑) คณบดี	เป็นประธานกรรมการ
(๒) ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรในคณะ	เป็นกรรมการ
(๓) ผู้แทนอาจารย์ของคณะในสภาวิชาการ ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๔) ผู้แทนอาจารย์ในคณะ ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ๒ คน	เป็นกรรมการ
(๖) รองคณบดีที่คณบดีมอบหมาย	เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) กำกับ ดูแล มาตรฐานการจัดการศึกษาของแต่ละหลักสูตรในคณะให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

(๓) พิจารณาการขอเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในคณะ จัดทำแผนการรับนักศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัย

(๔) ให้ความเห็นชอบแผนการเรียน แต่งตั้งอาจารย์ผู้สอนตลอดหลักสูตร คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(๕) อนุมัติผลการสอบประมวลความรู้ ผลสอบวัดคุณสมบัติ ผลการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระ ผลการสอบวิทยานิพนธ์ และผลการสอบการค้นคว้าอิสระ

(๖) งานอื่น ๆ ในกรอบภารกิจของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๘ ในสาขาวิชาให้มีคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรแต่งตั้งโดยอธิการบดี ประกอบด้วย คณะบุคคลอย่างน้อย ๓ คน ที่มีรายชื่อเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนี้

(๑) ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ๑ คน

(๒) กรรมการอย่างน้อย ๑ คน

(๓) กรรมการและเลขานุการ ๑ คน

การได้มาซึ่งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณาเสนอชื่อประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและให้ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรเสนอชื่อกรรมการและเลขานุการ ในกรณีที่ไม่มีผู้เสนอชื่อประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะพิจารณาเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรในหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกันอาจเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันได้

ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ และเมื่อประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการและเลขานุการพ้นจากตำแหน่งด้วย

ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

(๒) ครบวาระ

(๓) ลาออก

(๔) ตาย

(๕) ถูกถอดถอนโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ

(๖) หลักสูตรนั้นถูกปิดหรือไม่มีนักศึกษาในหลักสูตร

(๗) กรณีอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นควรให้พ้นจากตำแหน่ง

คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการบริหารหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัย จัดการเรียนการสอน การสอบ การทำวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ สอบประมวลความรู้ สอบวัดคุณสมบัติ แล้วแต่กรณีในสาขาวิชา ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาและรายละเอียดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒) เสนอแต่งตั้งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาในแต่ละภาคการศึกษา และรายงาน คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะเพื่อทราบ

(๓) เสนอแต่งตั้งกรรมการสอบประมวลความรู้ กรรมการสอบวัดคุณสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(๔) ดำเนินการสอบประมวลความรู้ ผลสอบวัดคุณสมบัติ ผลการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระ ผลการสอบวิทยานิพนธ์ และผลการสอบการค้นคว้าอิสระ

(๕) ปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาในหลักสูตรอย่างน้อยทุก ๆ ๕ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

(๖) นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นและมีการนำเสนอในระดับชาติและนานาชาติ

(๗) ดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร

(๘) อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะและมหาวิทยาลัย

หมวด ๓ หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๙ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาการอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

(๒) หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาการอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

ทั้งนี้ ในระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ระดับปริญญาเอกมุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม ประเทศ และประชาคมโลก

ข้อ ๑๐ โครงสร้างหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต แบ่งเป็น ๒ แผนดังต่อไปนี้

(ก) แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์ สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขานั้น ทั้งนี้สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชาให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งแผน ๑ กำหนดให้มีแผน ๒ แผน ดังนี้

แผน ๑.๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนวิชาเพิ่มเติมก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิตแต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แผน ๑.๒ เป็นการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาสัมพันธ์และรายวิชาเฉพาะด้านเพิ่มอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(ข) แผน ๒ แบบวิชาชีพ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

หลักสูตรใดเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ๑ อาจเปิดหรือไม่เปิดหลักสูตรแผน ๒ ก็ได้ แต่ถ้าเปิดสอนหลักสูตรแผน ๒ จะต้องมีการหลักสูตรแผน ๑ ให้นักศึกษาเลือกศึกษาไว้ด้วย

(ก) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และเนื้อหาของหลักสูตรจะซ้ำซ้อนกับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐

(ข) หลักสูตรปริญญาเอก แบ่งการศึกษาแบ่งเป็น ๒ แผน โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

(ก) แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยการทําวินิจฉัยที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

(ข) แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาศึกษา ให้ใช้เวลาศึกษาในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

(๒) ปริญญาโท ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง กรณีผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา

ส่วนกรณีผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

(๔) ปริญญาเอก กรณีผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา

ส่วนกรณีผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

กรณีที่นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกเรียนครบหลักสูตร สอบวัดคุณสมบัติ สอบปากเปล่าป้องกันวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระผ่านแต่ไม่สามารถส่งงานวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระเพื่อตีพิมพ์ได้ทันภายในระยะเวลาที่ศึกษาได้ ให้เสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาขยายเวลาการศึกษาเป็นรายกรณีได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะได้รับรองอนุมัติผลให้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๒ ระบบการจัดการศึกษามี ๒ แบบคือ

(๑) ระบบทวิภาค ใน ๑ ปีการศึกษาแบ่งเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ได้แก่ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ ทั้งนี้ ใน ๑ ภาคการศึกษาปกติต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

โดยอาจมีการจัดภาคฤดูร้อนตามความจำเป็นของแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้การจัดการศึกษาในภาคฤดูร้อนต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ และจำนวนชั่วโมงเรียนของรายวิชาที่เปิดสอนในภาคฤดูร้อนต้องเท่ากับชั่วโมงเรียนที่เปิดสอนในภาคการศึกษาปกติ

(๒) ระบบไตรภาค ใน ๑ ปีการศึกษาแบ่งเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ได้แก่ ภาคการศึกษาที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒ และภาคการศึกษาที่ ๓ ทั้งนี้ ใน ๑ ภาคการศึกษาปกติต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

ข้อ ๑๓ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) รายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๔ ภาษาที่ใช้ในการศึกษารายวิชา อาจเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้กรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ

ข้อ ๑๕ การประกันคุณภาพ ให้กำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรไว้ในทุกหลักสูตรให้ชัดเจน และมีการดำเนินการควบคุมคุณภาพตามมาตรฐาน และให้คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรจัดทำรายงานตามแนวทางการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้อย่างน้อยแต่ละหลักสูตรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานปีละ ๑ ครั้งเสนอต่อคณะ และคณะสรุปรายงานเสนอต่อมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

คุณวุฒิ คุณสมบัติ และจำนวนของอาจารย์

ข้อ ๑๖ จำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

(ค) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีส่วนในการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ง) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรืออาจารย์ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

(๒) หลักสูตรระดับปริญญาโท

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

(ค) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(ง) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันอุดมศึกษา โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วยรวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(จ) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ฉ) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรืออาจารย์ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโทได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

(ค) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ง) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรืออาจารย์ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

(๔) หลักสูตรระดับปริญญาเอก

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

(ค) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และ

มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑ คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(ง) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมทั้งหมดแล้วไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(จ) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องให้อาจารย์พิเศษต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ฉ) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรืออาจารย์ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก ต้องมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย ภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

ข้อ ๑๗ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นดังนี้

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษา ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คนต่อภาคการศึกษา

(ข) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อภาคการศึกษา

(ค) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ซึ่งมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

(๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน แต่ทั้งนี้รวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

(๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

หมวด ๕

การรับเข้าศึกษา และการรายงานตัว

ข้อ ๑๘ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษ

(๑) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษา

(๒) ระดับปริญญาโท ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษา

(๓) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า จากสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณาแล้วเห็นควรรับเข้าศึกษา

(๔) ระดับปริญญาเอก ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า จากสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษา และมีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๙ การรับสมัครและการรับเข้าศึกษา ใบสมัคร หลักฐานประกอบ เงื่อนไขอื่น ๆ และการรับเข้าศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ ประเภทของนักศึกษา มี ๒ ประเภท คือ

(๑) นักศึกษาสามัญ คือ บุคคลที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาโดยสมบูรณ์ในแต่ละสาขาวิชา

(๒) นักศึกษาวิสามัญ คือ บุคคลที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนักศึกษาโดยไม่ขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร กรณีที่นักศึกษาวิสามัญต้องการเป็นนักศึกษาสามัญให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ การรายงานตัวเป็นนักศึกษา ผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้เข้าศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัยจะต้องมารายงานตัวเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๖

การลงทะเบียนวิชาเรียน

ข้อ ๒๒ นักศึกษาจะลงทะเบียนวิชาเรียนใด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร การลงทะเบียนและอัตราค่าธรรมเนียมการลงทะเบียน ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ การลงทะเบียนให้กระทำก่อนวันเปิดภาคเรียนของแต่ละภาคการศึกษา

การลงทะเบียนวิชาเรียนแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) การลงทะเบียนเพื่อได้หน่วยกิตและคิดค่าคะแนน (Credit)

(๒) การลงทะเบียนเพื่อได้หน่วยกิตแต่ไม่คิดค่าคะแนน (Non-credit)

(๓) การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง (Audit)

ในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

ในภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาในระบบทวิภาคจะลงทะเบียนวิชาเรียนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

นักศึกษาที่เรียนรายวิชาครบหลักสูตรรวมแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาที่ลาพักการศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมรายภาคการศึกษา และค่ารักษาสถานภาพตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๓ การเพิ่ม การถอนวิชาเรียนและการยกเลิกรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับการยินยอมจากอาจารย์ผู้สอน และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) การเพิ่มรายวิชาหรือการถอนรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๑๕ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หรือภายใน ๗ วันนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

(๒) การยกเลิกวิชาจะกระทำได้ก่อนวันสอบปลายภาคไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์รายวิชาดังกล่าวจะได้รับการบันทึกผลการเรียนเป็นสัญลักษณ์ W

ข้อ ๒๔ การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการเรียนให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ จะกระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๒๖ การย้ายสาขาวิชา

(๑) การย้ายสาขาวิชาอาจกระทำได้ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรเดิมและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะเดิมกับคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะใหม่แล้วแจ้งมหาวิทยาลัยทราบ

(๒) นักศึกษาที่ประสงค์จะขอย้ายสาขาวิชาจะต้องได้เรียนตามแผนการศึกษาในสาขาวิชาเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา ทั้งนี้ ไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพักหรือถูกสั่งพักการศึกษา

หมวด ๗

การวัดผล การประเมินผล และการสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๒๗ การประเมินผลการเรียนให้มีระบบประเมินผลการเรียนรายวิชา ดังนี้

(๑) ระบบที่มีค่าระดับคะแนน แบ่งระดับการประเมินเป็น ๘ ระดับ คือ

A	หมายถึง	ดีเยี่ยม	มีค่าระดับคะแนน ๔.๐
B+	หมายถึง	ดีมาก	มีค่าระดับคะแนน ๓.๕
B	หมายถึง	ดี	มีค่าระดับคะแนน ๓.๐
C+	หมายถึง	ดีพอใช้	มีค่าระดับคะแนน ๒.๕
C	หมายถึง	พอใช้	มีค่าระดับคะแนน ๒.๐
D+	หมายถึง	อ่อน	มีค่าระดับคะแนน ๑.๕
D	หมายถึง	อ่อนมาก	มีค่าระดับคะแนน ๑.๐
E	หมายถึง	ตก	มีค่าระดับคะแนน ๐.๐

ระบบนี้ใช้สำหรับการประเมินรายวิชาที่เรียนตามหลักสูตร ระดับการประเมินที่ถือว่าสอบได้ต้องไม่ต่ำกว่า C แต่ถ้าเป็นรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ระดับการประเมินที่ถือว่าสอบได้ต้องไม่ต่ำกว่า B

(๒) ระบบไม่มีค่าระดับคะแนนให้เป็นดังนี้

(ก) ใช้ประเมินรายวิชาเสริม รายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต การสอบประมวลความรู้ และการสอบวัดคุณสมบัติมีระดับการประเมินดังนี้

PD (Pass with Distinction)	หมายถึง	ผ่านดีเยี่ยม
P (Pass)	หมายถึง	ผ่าน
F (Fail)	หมายถึง	ไม่ผ่าน

(ข) ใช้ประเมินวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วย การประเมินเค้าโครงวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ การสอบปากเปล่า และการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ทั้งฉบับ มีการประเมินดังนี้

ผ่านดีเยี่ยม (Excellent)
ดี (Good)
ผ่าน (Pass)
ไม่ผ่าน (Fail)

ข้อ ๒๘ สัญลักษณ์อื่น ๆ มีดังนี้

S (Satisfactory) ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียนและประเมินผลงานผ่าน

U (Unsatisfactory) ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียนและประเมินผลงานไม่ผ่าน

Au (Audit) ใช้สำหรับการลงทะเบียนเพื่อร่วมฟังโดยไม่นับหน่วยกิต

W (Withdraw) ใช้สำหรับการบันทึกหลังจากได้รับอนุมัติให้ยกเลิกรายวิชานั้นก่อนกำหนดการสอบปลายภาคไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ ซึ่งจะได้รับอนุมัติให้ยกเลิกวิชาเรียนในกรณีที่นักศึกษาลาพักการศึกษา หรือถูกสั่งให้พักการศึกษาหลังจากลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้นแล้ว

I (Incomplete) ใช้สำหรับบันทึกการประเมินที่ไม่สมบูรณ์ในรายวิชาที่นักศึกษายังทำงานไม่เสร็จเมื่อสิ้นภาคการศึกษา หรือขาดสอบ นักศึกษาที่ได้ I ต้องดำเนินการขอรับการประเมินเพื่อเปลี่ยนระดับการประเมินให้เสร็จสิ้นในภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดให้นายทะเบียนปรับระดับการประเมินเป็น E หรือ F หรือ U แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ วิธีการประเมินรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริมให้ประเมินโดยการสอบวัดความรู้ หรือลงทะเบียนเรียนและผ่านการประเมินผลการเรียน

ความตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกหรือสาขาที่ตรงกับรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริม

(๒) มีเอกสารรับรองจากสถาบันหรือหน่วยงานที่รับรองว่าผ่านการสอบได้ในรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริมตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนหรือการสอบปากเปล่าหรือการสอบทั้งสองแบบในสาขาวิชา และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสำหรับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ๒ โดยให้มีคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้เสนอแต่งตั้ง และมีแนวปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาที่จะขอสอบประมวลความรู้ต้องมีระยะเวลาศึกษาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา และเรียนรายวิชา (Course Work) ครบตามหลักสูตร

(๒) การสอบประมวลความรู้ จะเปิดสอบปีการศึกษาละไม่เกิน ๓ ครั้ง

(๓) นักศึกษาต้องสอบประมวลความรู้ผ่าน ภายใน ๓ ครั้ง มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๑ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เป็นการสอบข้อเขียนหรือการสอบปากเปล่า หรือทั้งสองแบบในสาขาวิชา และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสำหรับนักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอก เพื่อประเมินว่า นักศึกษามีความสามารถที่จะดำเนินการวิจัยโดยอิสระ โดยให้มีคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้เสนอแต่งตั้ง ผู้ที่สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ มีสิทธิเสนอขออนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกได้ และมีแนวปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาที่จะขอสอบวัดคุณสมบัติต้องมีระยะเวลาศึกษาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา และเรียนรายวิชา (Course Work) ครบตามหลักสูตร

(๒) การสอบวัดคุณสมบัติ จะเปิดสอบปีการศึกษาละไม่เกิน ๓ ครั้ง

(๓) นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติผ่าน ภายใน ๓ ครั้ง มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๒ วิทยานิพนธ์

(๑) นักศึกษาที่เรียนตามแผน ๑ จะเสนอชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์และชื่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ จะต้องลงทะเบียนเรียนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา และมีหน่วยกิตสะสม ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๒) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ ต้องจัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานความก้าวหน้า ภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง

(๓) การสอบวิทยานิพนธ์

(ก) ระดับปริญญาโทต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ คน การสอบผ่านวิทยานิพนธ์ต้องได้รับมติจากกรรมการ ๒ ใน ๓

(ข) ระดับปริญญาเอกต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๒ คน การสอบผ่านวิทยานิพนธ์ต้องได้รับมติจากกรรมการ ๔ ใน ๕

ข้อ ๓๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

(๒) หลักสูตรระดับปริญญาโท

(ก) แผน ๑ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร (ถ้ามี) โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ให้เป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความอย่างน้อยต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฐานข้อมูล TCI ๒ หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ ต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน หรือเผยแพร่ผลงานนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ผ่านเวทีระดับชาติ ที่เปิดโอกาสให้มีการนำเสนอผลงานด้านนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์สู่สาธารณะ

(ข) แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาสำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ และเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๓) หลักสูตรระดับปริญญาเอก

(ก) แผน ๑ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่มและความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดอย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ

ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๑ เรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฐานข้อมูล TCI ๑

(ข) แผน ๒ ศึกษาวิจัยครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติเพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อยต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฐานข้อมูล TCI ๑

หมวด ๘

สถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๓๔ การลาพักการศึกษาและการลาออกของนักศึกษา ให้เป็นดังนี้

(๑) นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาพักการศึกษา ให้ยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

อนุมัติ

(๒) การลาพักการศึกษา ให้ลาพักได้ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน

(๓) นักศึกษาผู้ได้รับอนุมัติ ให้ลาพักการศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมที่เก็บเป็นรายภาค การศึกษาและค่าธรรมเนียมสำหรับรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา ภายใน ๑๕ วัน หลังจากที่ได้อนุมัติให้ลาพัก การศึกษา

(๔) นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษาต้องยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติตามความเหมาะสม

ข้อ ๓๕ สภาพการเป็นนักศึกษา จะสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สำเร็จการศึกษา
- (๔) ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาเรียน หรือรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาภายใน ระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๕) ไม่สำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด
- (๖) สอบวิทยานิพนธ์หรือ สอบการค้นคว้าอิสระไม่ผ่าน
- (๗) สอบประมวลความรู้ (ถ้ามี) ครั้งที่สามไม่ผ่าน
- (๘) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๙) ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นนักศึกษาอันเนื่องมาจากประพฤติผิดระเบียบและ ข้อบังคับอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๖ การขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา อาจขอคืน สถานภาพการเป็นนักศึกษาได้ ทั้งนี้ต้องขออนุมัติจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๙

การดำเนินการเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๗ นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่เรียนตามหลักสูตรแผน ๑.๒ จะเสนอชื่อเรื่องและเค้าโครง วิทยานิพนธ์เพื่ออนุมัติได้เมื่อมีคุณสมบัติตามข้อ ๓๒ (๑) ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาโทที่เรียนตามหลักสูตร แผน ๑.๑ สามารถเสนอชื่อเรื่องและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ได้ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาเป็นต้นไป และสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาเอกจะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติก่อนจึงจะสามารถเสนอชื่อเรื่องและเค้าโครง วิทยานิพนธ์

ข้อ ๓๘ นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ๑ และหลักสูตรระดับปริญญาเอก ทั้งแผน ๑ และแผน ๒ จะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีหน้าที่พิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการค้นคว้าวิจัยของนักศึกษา

ข้อ ๓๙ นักศึกษาที่ได้ชื่อเรื่องและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว ให้นำเสนอชื่อเรื่อง และเค้าโครง วิทยานิพนธ์พร้อมรายนามอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้มีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ต่อประธาน กรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อขอสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อน

ข้อ ๔๐ คณะบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์โดย ความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ และให้ดำเนินการสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๑ ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ผ่านการสอบและแก้ไขตามมติของคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อคณบดี เพื่ออนุมัติ

ข้อ ๔๒ หากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่มีใช้สาระสำคัญของเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้นักศึกษายื่นคำร้องขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงต่อคณบดี โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๔๓ เมื่อได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว ให้นักศึกษาดำเนินการทำวิทยานิพนธ์จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในระหว่างทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาต้องรายงาน ความก้าวหน้าต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร และคณบดี ตามลำดับตามแบบรายงานที่กำหนดอย่างน้อยภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๔๔ เมื่อนักศึกษาดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ภายใต้การกำกับและแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ให้ยื่นคำร้องขอสอบปากเปล่าป้องกันวิทยานิพนธ์ต่อคณบดีเพื่ออนุมัติ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร และให้ดำเนินการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๕ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทให้มีจำนวนและคุณสมบัติตามข้อ ๑๖ (๒) (ง) และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกให้มีจำนวนและคุณสมบัติตามข้อ ๑๖ (๔) (ง)

ข้อ ๔๖ ในการสอบวิทยานิพนธ์ ให้มีคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๓ คน ในระดับปริญญาโท และอย่างน้อย ๕ คน ในระดับปริญญาเอกจึงจะถือว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ากรรมการไม่ครบ กำหนดจำนวนดังกล่าวข้างต้น ให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่จำเป็นอาจเปลี่ยนแปลงกรรมการได้ โดยประธานกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรเสนอให้คณบดีแต่งตั้ง ทั้งนี้จะต้องกำหนดวันสอบครั้งใหม่ให้พอสมควรแก่การที่กรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะมีเวลาตรวจวิทยานิพนธ์ ให้ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รายงานผลการสอบไปยังคณบดีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๗ ในกรณีมีการแก้ไขวิทยานิพนธ์หลังการสอบปากเปล่าป้องกันวิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ให้นักศึกษาแก้ไขและนำเสนอให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตรวจรับรอง ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๘ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ได้ ทั้งนี้ กรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ

ข้อ ๔๙ ให้นักศึกษาจัดทำวิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านและแก้ไขโดยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้วจำนวน ๑ เล่ม เสนอคณะกรรมการตรวจรูปแบบที่สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียนแต่งตั้งเพื่อตรวจรูปแบบ เมื่อตรวจและรับรองความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว นักศึกษาจึงจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ต้องยื่นคำร้องต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) วิทยานิพนธ์ฉบับที่ผ่านความเห็นชอบจากกรรมการตรวจรูปแบบ จำนวน ๑ เล่ม โดยยังไม่เข้าเล่มวิทยานิพนธ์

(๒) หลักฐานความเห็นชอบจากกรรมการตรวจรูปแบบ

(๓) เอกสารรับรองการพิมพ์เผยแพร่

ทั้งนี้นักศึกษาต้องยื่นเอกสารเพื่อตรวจรูปแบบและรับรองบทคัดย่อ และยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่นักศึกษายังมีสภาพเป็นนักศึกษา มิฉะนั้นจะถือว่านักศึกษาขาดคุณสมบัติที่จะเป็นผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อ ๓๓

ข้อ ๕๐ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเสนอชื่อผู้สำเร็จการศึกษาต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณาเสนอให้ปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัยโดยให้ถือว่าวันที่สภาวิชาการเห็นชอบเป็นวันอนุมัติผลการศึกษา

ทั้งนี้เมื่อสภามหาวิทยาลัยอนุมัติการให้ปริญญาแล้วนักศึกษาจึงจะมีสิทธิยื่นคำร้องต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเพื่อนำส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๔ เล่ม และไฟล์เอกสารวิทยานิพนธ์ ผ่านช่องทางตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด นักศึกษาจึงจะสามารถขอรับใบแสดงผลการศึกษาและใบรับรองคุณวุฒิได้

ข้อ ๕๑ นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ๒ จะต้องทำการค้นคว้าอิสระ การดำเนินการเกี่ยวกับการค้นคว้าอิสระให้นำขั้นตอนในข้อ ๓๙ ถึง ๕๐ มาใช้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยก่อนข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ใช้ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้องเดิมจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา หรือสิ้นสภาพนักศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธิ เหลืองบุตรนาค)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย